

**[Boligministeren.]**

ter gradvis, men vil dog i en række år kunne ligge på en halv snes procent eller mere. Rentesikringsaftrapningen kan især volde problemer i de kommende par år i det byggeri, der er opført i begyndelsen af 1970'erne, hvor aftrapningen netop er begyndt eller sætter ind i løbet af den periode, den indkomstpolitiske løsning omfatter.

Foruden de huslejestigninger, der skyldes rentesikringsaftrapningen, kan der i det almenyttige byggeri komme yderligere huslejestigninger som følge af bortfald af en anden form for subsidiering, nemlig driftsstøtteordningen. Baggrunden for driftsstøtteordningen er de udlejningsvanskeligheder, der siden begyndelsen af 1970'erne har været i det almenyttige byggeri, specielt de større lejligheder. Der er for at afbøde følgerne af disse udlejningsvanskeligheder blevet indført en driftsstøtteordning med væsentlige beløb fra staten. Der er således stillet statslån på i alt 220 mill. kr. til rådighed, men disse statsmidler er opbrugt med udgangen af marts 1977. Hvis der ikke træffes andre foranstaltninger, må driftslåneene derfor i vidt omfang ophøre den 1. april 1977, og huslejen for de ca. 11.000 store lejligheder, hvortil der i dag ydes driftslån, vil stige med fra 1.000 kr. til 5.000 kr. pr. år for en lejlighed på 100 m<sup>2</sup>.

Disse problemer må der naturligvis findes en løsning på. Regeringen er derfor i fuld gang med forhandlinger med boligforligspartierne om en begrænsning i huslejestigningerne for de pågældende byggerier. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet, og det er derfor ikke muligt at sige, hvilken løsning man når frem til.

Jeg har tidligere foreslået at begrænse den årlige aftrapning af rentesikringen i almenyttigt boligbyggeri i årene 1977 og 1978 til højst 7 kr. pr. m<sup>2</sup> etageareal. Ordningen skulle omfatte byggeri taget i brug 1970-1972 samt dele af byggeri taget i brug i slutningen af 1960'erne. Når vi taler om en løsning for de to år, skyldes det sammenhængen med den indkomstpolitiske løsning; hvad der skal ske, når de to år er gået, må drøftes i lyset af, at boligforliget udløber til den tid.

Hvad angår driftsstøtten, finder regeringen det nødvendigt, at der sker en forlængelse og en gradvis aftrapning af driftslåneene efter april 1977, ligesom det herudover vil være nødvendigt at give landsbyggefonden øgede muligheder for at yde driftstabslån.

Også en løsning af dette problem indgår i forhandlingerne, og som jeg nævnte tidligere, vil vi kun kunne give tilsagn om opførelse af knap 6.000 almennyttige boliger. Det hænger sammen med, at der er problemer med Boligselskabernes Landsbyggefonds andel i finansieringen. Dette problem indgår ligeledes i de boligpolitiske drøftelser mellem forligspartierne. Jeg anser det for væsentligt, at byggeriet af almennyttige boliger udvides ud over det niveau, det har i dag, dels fordi vi har brug for disse boliger, dels for at stimulere beskæftigelsen.

**Forespørgeren (Kaj Hansen) (DKP):**

Jeg har nogle kommentarer til boligministerens redegørelse, som jeg senere skal komme ind på. Men først vil jeg gerne tage fat på målsætningen for boligbyggeriet. Kommunerne er af den opfattelse, at en årlig boligproduktion på 40.000 lejligheder er for lidt. Vi mener, at minimum må være 50.000 lejligheder årligt. Tager man endvidere hensyn til, at vi har 200.000 lejligheder, som skal saneres, og at det skal ske inden for en rimelig tid, skal vi op på en boligproduktion på 60.000 lejligheder årligt. Men det, som det i den aktuelle situation drejer sig om, er jo hurtigst muligt at nå op på de 40.000 lejligheder, som er boligforligets målsætning, og hvor der kommer til at mangle 8.000-10.000 lejligheder.

Jeg skal i denne forbindelse henvise til det forslag, kommunisterne har fremsat, som gør det muligt at fastholde en kvota på 8.000 almennyttige boliger. Da det også drejer sig om at billiggøre det almennyttige byggeri, foreslår vi, at der indføres en momsrefusion, således at huslejen i en 100 m<sup>2</sup> lejlighed kan nedsættes med ca. 600 kr. pr. måned.

Boligministeren siger i sin redegørelse, at hvis påbegyndelserne af private enfamiliehuse i årets sidste kvartal efter et forsigtigt skøn vil udgøre 4.000-5.000, vil man komme op på en boligproduktion på ca. 33.000-34.000 lejligheder. Jeg er bange for, at ministeren her er for optimistisk, for flere andre prognoser viser jo, at vi omkring februar måned er nede på de 30.000 lejligheder, som jeg har omtalt. Vi har også erfaring for, at de prognoser, regeringen og forligspartierne tidligere er kommet med, har holdt til Wandsbek. Kommunerne mener ikke, at det på lidt længere sigt er løsningen på finansieringsproblemerne for det almennyttige byggeri. I den aktuelle situation er det gode for-